

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Hører dog, I christne-lande!

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*, 1951-56, s. 391. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-idm140451198742400/facsimile.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Vidner vor samvittighed,
 At vi ikke bedre veed
 End at bruge leve-maaden,
 Som saa ringe agter naaden.

586 4. Gud har ingen naades gaver
 Nogensinde for os spart,
 Ordet har vi havt og haver
 Det endnu saa riigt og klart.
 Kunde andre stæder faae
 Smulerne at kysse paa
 Af den Man, hvorpaa vi træde,
 O hvor skulde de sig glæde!

5. O! de mange gode dage,
 Vi har haft i Fred og Ly,
 Medens andre Rigers klage
 Gik med angst høyt i skye;
 Havde vi dog kiendt vort raad
 Af saa mange andres graad,
 Og besindet HERrens gode,
 Før vi rykkes op med rode.

6. Nu du gode, fromme, søde
 Hierte-Fader milde Gud,
 Gik des uden os i møde
 Med saa mangt et varsels-bud,
 Men din store godheds maal,
 Hiertet, blev til steen og staal,

3, 5-8: Kan vi med god samvittighed undskyldte os nu, at vi ikke ved bedre besked end, at man har lov at leve på en måde, der viser ringebagt for Guds nåde? — 4, 5-8: Guds ord er himmelbrødet (*Man s; omnia, 2. Mos. 10, 4-15*), som vi forsøger (*hvorpaa vi træde*), medens andre vilde glæde sig blot ved smulerne af det. Der tænkes vel på ikke-kristne eller måske katolske lærde. — 5, 1-4: Ordene i *Fred* tyder på, at *andre Rigers klage* gælder krigens rædsler. 1745 havde Danmark-Norge jo haft fred i 25 år, medens krigen havde raset anden steds i Europa. — 5, 5-8: Havde vi dog ved at se andres lidelser forstået, hvad der var os til gavn (*kiendt vort raad*). — 5, 7: *besindet* betænk; gode) godhed. — 6, 2: *Hierte-Fader* kære fader. — 6, 4: *varsels-bud* måske naturbegivenheder, hvori man kunne se et advarsels-jev. 7.1 flg. — 6, 5-6: Hjertet, som var det mål, Guds godhed sigtede mod, blev blot forherdet.